

Grimnes Tale

Grimnismál

Kong Rødung havde to Sønner; den ene hed Agnar, den anden Gejrröd. Agnar var ti Vintre gammel, men Gejrröd otte Vintre. De to roede ud i en Båd med deres Medestænger for at fiske Småfisk; da drev Vinden dem ud på Havet. I Nattens Mørke strandede de mod Landet; de gik da op og fandt en Bonde i en Hytte; der blev de om Vinteren. Bondekærtingen fostrede Agnar, og Bonden Gejrröd og oplærte ham. Men da det blev Vår, skaffede Bonden dem et Skib, men da han og hans Kærting fulgte dem ned til Stranden, da talte Bonden hemmeligt med Gejrröd. De fik Medbør og kom til deres Faders Bolig. Gejrröd var foran i Skibet; han sprang op på Land og stødte Skibet ud og sagde: "far du nu i onde Vætters Vold". skibet drev ud på Havet, men Gejrröd gik op til Gården og blev der vel modtagen, men hans Fader var dengang død. Da blev Gejrröd tagen til Konge og blev en berömt Mand.

Odin og Frigg sad på Hlidskjälv og så ud over al Verden. Odin sagde: "ser du Agnar, din Fostersön, hvorledes han avler Börn med en Gyge i Hulen, men Gejrröd, min Fostersön, er Konge og råder nu for Landet." Frigg siger: "han er så karrig med sin Mad, at han plager sine Gæster, når han synes, at der kommer for mange." Odin siger, at det er den störste Lögn, og derom vædde de. Frigg sendte sin Terne, Fulla, til Gejrröd; hun bad kongen vogte sig, at ikke den vise Mand, der var kommet der til Landet, skulde forgøre ham, og hun sagde, at der var det Kendetegn på ham, at ingen Hund var så glubsk, at den turde springe løs på ham. Det var nu den störste Usandhed, at Kong Gejrröd ikke var gæstfri med sin Mad, og dog lader han den Mand fange, som Hundene ikke vilde gå løs på. Han var klædt i en blå Kappe og kaldte sig Grimne, og mere vilde han ikke sige om sig, skönt han blev spurgt. Kongen lod ham pine, for at få ham til at tale, og sætte mellem to Bål; der sad han otte Nætter. Kong Gejrröd havde da en Sön, der var ti Vintre gammel og hed Agnar efter hans Broder. Agnar gik hen til Grimne og gav ham et fyldt Horn at drikke af og sagde, at hans Fader gjorde ilde i at lade Manden pine, da han var uskyldig. Grimne drak af Hornet; da var Ilden kommen så vidt, at Kappen brændte på Grimne. Han sagde:

1.
Hed er du, Ild!
og altfor vældig,
thi lad os skilles, Lue!
Kjortlen brænder,
skönt op jeg den bærer,
og Flammen fatter min Kappe.

2.
Otte Nætter jeg sad
her mellem Ild,
og ingen Mand
Mad mig bød
uden Agnar ene,
der ene skal råde
over Goters Land,
Gejrröds Sön.

3.
Hil dig, Agnar!
Held dig byder
Mændenes mægtige Gud.
For én Drik Øl
får du aldrig bedre
Gave til Gengæld.

4.
Der er et helligt Land,
som jeg ser at ligge
nær Aser og Alfer.
Dér i Thrudhjem
Thor skal bo
til Guder forgå.

5.
Ydale det hedder
hvor Ull har
sig Sale bygget.
Alfhjem til Frey
gav Guder i årle
Tider til Tandgave.

6.
Der er en tredje Gård;
de gode Guder
tækked dens Sale med Sølv.
Valaskjalv hedder Borgen,
den, som sig bygged
en As i årle Dage.

Grimnes Tale

Grimnismál

7.

Sökkvabæk hedder den fjerde,
hvor svale Bølger
foroven rislende rinde.
Der monne Odin og Saga
alle Dage drikke
glade af gyldne Krus.

8.

Gladshjem hedder den femte,
hvor den guldklare
vide Valhal sig strækker,
Der vælger Hroft
hver en Dag
de i Kampen slagne Kæmper.

9.

Let det kendes
af dem, som til Odin komme
for hans Sale at se.
Spyd ligge som Lægter,
med Skjolde er Salen tækket,
Brynjer på Bænkene bredt.

10.

Let det kendes
af dem, som til Odin komme
for hans Sale at se.
En Ulv hænger
vesten for Udgangen;
en Örn luder derover.

11.

Thrymhjem hedder den sjette,
hvor Thjasse bode,
den meget mægtige Jætte.
Nu bygger Skade,
Gudernes skønne Brud,
i sin Faders gamle Gård.

12.

Brejdablik er den syvende,
der har Balder
sig Sale bygget
i den Vang,
hvor jeg véd der findes
mindst af mén.

13.

Himinbjörg er den ottende,
hvor Hejmdal råder
for sine hellige Haller.
Der drikker Gudernes Vogter
i sin yndige Gård
glad den gode Mjød.

14.

Folkvang er den niende;
der råder Frøja
for Sæder i Sal.
Den halve Val
hun vælger hver dag;
den halve er Odins Eje.

15.

Glitne er den tiende;
paa Guldsøjler den står,
og med skinnende Sølv er den tækket.
Der bor Forsete
de fleste Dage;
mellem stridende Fred han stifter.

16.

Noatun er den ellefte;
der har Njörd
sig Sale bygget.
Mændenes herlige
Hersker råder
for sin høje Helligdom dér.

17.

Begrot med Ris
og med højt Græs
er Vidars Land Vide.
Der sidder Odins
Ætling på Hestens Ryg;
han vil hævne sin Fader.

18.

Andrhimne lader
i Eldrhimne
Særhimne syde.
Det er det bedste Flesk
(men få det kende),
hvoraf Ejnherjer æde.

19.

Gere og Freke
mætter den kampvante,
stolte Sejrfader.
Af Vin ene
den våbensmykkede
Odin altid lever.

20.

Hugin og Munin
monne flyve
hver Dag over Verden.
For Hunin jeg ængstes,
at ej atter han kommer;
end mer jeg frygter for Munin.

Grimnes Tale

Grimnismál

21.

Thund tuder,
og i Thjodvitnes
Flod leger Fisken;
altfor stor
tykkes Åens Ström
for Valhals Flok at vade.

22.

Valgrind er Gærdet,
som står på Vang,
helligt for de hellige Döre.
Gammelt er Gærdet;
få vide grant,
hvordan det er lukket i Lås.

23.

Femhundred Döre
og endnu fyrre
tror jeg på Valhal at være.
Ottehundred Ejnherjer
gå sammen ud af én Dör,
når de skal ud med Ulven at kæmpe.

24.

Femhundred Sale
og endnu fyrre
har, tror jeg, det bugtede Bilskirne.
Af alle Huse, som tækkes
med Tag, jeg véd,
at min Söns er det største.

25.

Hejdrun hedder Geden,
som står ved Hærfaders Hal
og gnaver af Læråds Grene.
Bøtter fylde hun skal
med den skære Mjød;
på den Drik ej skorte det skal.

26.

Ejkhthyrne hedder Hjorten,
som står ved Hærfaders Hal
og gnaver af Læråds Grene.
Dråber fra hans Takker
i Hvergelme drypper;
Deden går alle Vandes Vej.

27.

Sig og Vid,
Søkin og Ejkin,
Svöl og Gunthro,
Fjörm og Fimbulthul,
Rin og Rennande,
Gipul og Göpul,
Gömul og Gejrvimul,
de strømme om Gudernes Sale,
Thyn og Vin,
Thöll og Höll,
Gråd og Gunthorin.

28.

Vina hedder en,
en anden Vegsvin,
en tredje Thjodnume:
Nyt og Nöt,
Nön og Hrön,
Slid og Hrid,
Sylg og Ylg,
Vid og Vån,
Vönd og Strönd,
Gjöl og Lejft,
de falde til Mændende Hjem,
de falde heden til Hel.

29.

Körmt og Örmt
og de to Kerløger -
i dem skal Thor vade
hver en Dag,
når han drager til Doms
til Yggdrasils Ask,
thi Asernes Bro
brænder med Lue,
og de hellige Vande hedes.

30.

Glad og Gylle,
Gler og Skejdrime,
Silvrintop og Sine,
Gisl og Falhovne,
Guldtop og Letfod,
på dem ride Aser
hver en Dag,
når de drage til Doms
til Yggdrasils Ask.

Grimnes Tale

Grimnismál

31.

Tre Rødder sig strække
ad trende Veje
fra Yggdrasils Ask:
Hel bor under den ene,
under den anden Rimthuser,
under den tredje menneskelige Mænd.

32.

Ratatosk hedder Egernet,
som rende skal
på Yggdrasils Ask.
Örnens Ord
skal fraoven han bære
og bringe til Nidhug ned.

33.

Så er der fire Hjorte,
som med Hoved knejse
og Grenene gnave,
Dain og Dvalin,
Dunør og Durathro.

34.

Flere Orme ligge
under Yggdrasils Ask,
end nogen usnild Tåbe tænker;
Goin og Moin,
de ere Gravvitnes Sønner,
Gråbag og Gravvöllud.
Ovne og Svavne,
tror jeg, skal altid
gnave på Træets Grene.

35.

Asken Yggdrasil
Arbejd døjer
mere end Mænd vide;
Hjorten bider foroven,
Askens Side rådner.
Nidhug slider forneden.

36.

Hrist og Mist
skal Hornet mig række,
Skeggöld og Skögul,
Hlid og Thrud,
Hlökk og Hærfjotur,
Göll og Gejrönul,
Randgrid og Rådgrid
og Reginlelv
byde Ejnherjerne Øl.

37.

Árvak og Alsvið
skulle op over Himlen
trætte Solen trække.
Under deres Bove
skjulte de blide Aser
den jernkolde Køler.

38.

Svalin han hedder,
som står for Solen,
et Skjold for den skinnende Gud.
Jeg véd, at Bjerge og Brænding
brænde skulle,
når han falder fra.

39.

Sköll hedder Ulven,
som følger den strålende Gud
til den skærmende Skov.
Den anden er Hate,
han er Hrodvitnes Søn,
han skal løbe for Himlens lyse Brud.

40.

Af Ymes Kød
blev Jorden skabt
og Bølgen af hans Blod,
Bjerge af hans Ben,
Buske af hans Hår
og af Hovedskallen Himlen.

41.

Af hans Öjenhår
danned jegode Guder
Midgård for Mændenes Sønner.
Af hans Hjerne
blev alle de bistre
Skyer skabte.

42.

Ulls Huld
og alle Guders
har den, som rører først ved Flammen,
thi Verdnerne åbnes
om Asernes Sønner,
når Kedlerne komme af Ilden

43.

Ivaldes Sønner
gik i årle Dage
Skibladne at skabe,
det bedste af Skibe,
til den skinnende Frey,
Njörds nådige Søn.

Grimnes Tale

Grimnismál

44.

Asken Yggdrasil
er ypperst af Træer,
Skibladne af Skibe,
Odin af Aser,
Slejpne af Heste,
Bilröst af Broer,
Brage af Skjalde,
Håbrok af Høge
og Garm af Hunde.

45.

Mit Åsyn har nu Sejrguders
Sønner set;
vel skal nu Frelsen våge.
Alle Aser
skulle nu komme ind
til Øges Bænke,
til Øges Gilde.

46.

Grim jeg hed,
Gangler jeg hed,
Herjan og Hjælmbærer,
Thekk og Tredje,
Thud og Ud,
Helblind og Høj,

47.

Sad og Svipal
og Sangetal,
Hærtejt og Hnikar,
Bilöj, Bälöj,
Bølværk, Fjölne,
Grim og Grimne,
Glapsvid og Fjölsvid.

48.

Sidhat, Sidskæg,
Sejrfader, Hnikud,
Alfader, Valfader,
Astid og Farmaty;
med ét Navn
nævntes jeg aldrig,
mens jeg blandt Folkene for.

49.

Grimne de kaldte mig,
her hos Gejrröd,
Jalk hos Armund
og Kjalar dengang,
da Kælker jeg drog,
og Thro på Thinge,
Vidur på Valen,
Oske og Ome,
Jævnhöj og Bivlind,
Göndle og Harbard hos Guder.

50.

Svidur og Svidre
hed jeg hos Sökkmime
og skuffed den ældgamle Jætte,
da jeg ene Midvitnes,
den mægtige Söns,
Bane var bleven.

51.

Drukken er du, Gejrröd!
For megte du drak.
(Den megen Mjød dig dæred.)
Meget du misted,
da min Hjælp du misted,
alle Ejnherjer og Odins Huld.

52.

Meget jeg dig sagde,
men lidet du mindes;
dine Venner volde dig ondt.
Min Vens Sværd
ser jeg ligge
dryppende, dyppet i Blod.

53.

Sværdets Egg ham slog;
Ygg ejer Valen;
jeg véd, at dit Liv er ledet.
Strengere ere Diserne.
Nu kan Odin du skue;
kom nu til mig, om du kan.

54.

Odin hedder jeg nu;
Ygg hed jeg forhen,
endnu för hed jeg Thund.
Vak og Skilving,
Vävud og Hroftaty,
Göt og Jalk blandt Guder,
Ovne og Svavne;
alle disse, tror jeg, ere blevne
til mig, den ene. -

Grimnes Tale

Grimnismál

Kong Gejrröd sad og havde sit Sværd over sine Knæ og trukket ud til Midten. Men da han hørte, at Odin var der, stod han op og vilde tage Odin fra Bälene. Sværdet slap ham ud af Hånden, og Hjaltet vendte nedad. Kongen trådte til med Foden og faldt fremad, men Sværdet stod tværs igennem ham, og således fik han Bane.

Odin forsvandt da, men Agnar var Konge der længe efter den Tid.

---

21. Thund er vel Navnet paa en Å.

Thjodvitne = Folkeulven, er vel Fenre.

42. Meningen er ikke tydelig. Måske må Kedlerne flyttes for at Odin kan ses af Aserne - se V. 45.

43. Ivalde, en Dværg.

45. Øge må her være Gejrröd. Aserne have nu sét Odin; de komme ind for at frelse ham.